

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Earum levitas & sera pœnitudo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

plurimique alij, puellaris pulchritudinis & pudicitiae astutissimi exploratores, dolosissimi insidiatores, violentissimi raptiores & corruptores, ut Argo centocoelo custode opus sit, ad tutandam contra eos filiarum virginitatem. Hæc Cornelius. Possis usurpare de furibus pudicitiae, quod de raptoribus coquis Plautus in Aulularia dixit:

Quos (aut quas) si Argus servet, qui totus aculeus fuit,
Quem quondam Inoni Juno custodem addidit,
Is nunquam servet.

Danæn filiam Acrisius Argivorum rex in turri ænea conclusit, & tamen per illa quoque tecta Jupiter libidinosus, in aureum mutatus imbreu, penetravit. De quo Horatius lib. 3. Od. 16.

Inclusam Danæn turris ahenea

Robustæque fores, & vigilum canum

Tristes excubiae munerant satis

Nocturnis ab adulteris.

Si non Acrisium virginis abditæ

Custodem pavidum Jupiter & Venus

Risissent: fore enim tutum iter & patens

Converso in pretium Deo.

Nempe ut alia omnia, sic etiam pudicitia expugnatur ab auro.

Nil pronius in lapsum, quam insita, quod diximus, huius sexui levitas.

III. (c) Mercurius Argum somno oppressus sermonem intexuit de puella Syringe in calamos palustres mutata. Quod vir doctus explicans: Pan, inquit, Deus pastorum, Syringem inter Naiades nympham adamavit, quam dum inseguitur, illa in arundinem conversa est. Quot inanis ac vacuas arundines, etiam hodie adolescentes inseguuntur, dum vagas ac vanas, comptas, cerussatas puellas, arundinum simillimas depereunt. Neque eruditione caret Jūs in bovem conversio; parum quippe distant juvencula & juvenca. Jo in lascivientem vaccam mutata larvis terrificantibus, toto penè orbe percursato, denique humanam formam recuperavit. Poëta canit:

Horrificamque oculis, animoque objecit Erinnyn

Nimirum Juno pellici. Hæc est pœna peccati; Hæc Erinnys, hoc cestrum, ut Virgilius appellat, est carnificina conscientiae, quæ reas agit decoctæ pudicitiae puellas, & non raro ad ultima desperationis consilia perpellit. Felices, si denique resplicant, & desertis luxuriae pratibus ac pascuis, se se per salutarem dolorem recomponant in homines, fatus

(c) Puellarum levitas, & sera paucentia.

luti

latis suæ memores; & petulantes risus ac jocos, quasi falaces mugitus, in pœnitentis animi gemitus ac suspiria convertant.

SYMBOLVM XIV.

Cygnus, rex Ligurum in avem cognomini
nem transit.

2. Metam.

Ethicè.

1. Laus Musicæ.
2. Scelerati non lugendi.
3. Moderandus luctus in funere.
4. Mors bona.
5. Poëtæ cygnis similes.

ERAT HIC MATERNO GENERE PHÆTHONTI PROXIMUS, QUIPPE CUIUS PARENTES fuit soror Clymenes, (de qua suprà) qui cùm consanguinei tristem accepisset ruinam, relicta sede regia, ad Eridanum fluvium se contulit, ibique tam sepulchrum amicissimi capit, quàm sororum ejus in arbore transformationem conspicatus, cæpit uestibus liberiùs indulgere, & interitum propinqui sibi juvenis, monströsamque puellarum cognatarum transmutationem acerbiùs deflere. Indignè hoc tulerunt superi, quippe quorum voluntate hæc acciderunt, quare immodice lugentem momento convertunt in *cygnum* avem. Mox igitur homini tenuari vox, capilli migrare in plumas, collum à pectore longius porrigi, pedes in digitos latiores extendi, pennæ velare latus, os in rostrum obtusius excrescere. Ille tamen etiam in hac forma memor fulminis, quo Jupiter iracundus Phæthonem percuaserat, superos perosus ignes, nunquam se cœlo, sed paludibus tantum ac fluminibus credidit.

Ethica.

Variè mores hæc informat fabula. Nam I. (a) Laus Musicæ hinc eruitur; Cygnus enim rex Ligurum arte canendi clarus, cùm deceperisset in avis figura, ab Apolline collocatus est inter astra, in quibus etiam hodie Cygnus illustrem locum obtinet. Vnde discitur, Principes non debere esse expertes optimarum artium, quæ *Liberales* vocantur, etiam Musicæ, cùm animum ad regias virtutes, & ad optimam rerum admi-

I 3

nistratio-

(a) Laus Musicæ.